

SHRE

VALAPU

BY

C. V. KRISHNA SARMMA

With the kind patronage of

M. R. RAO

B. Rangaswami Naidu Garu

Proprietor

SWAMI VILASA PRESS

ANANTAPUR

1921

శ్రీ

వలపు

చెన్నైలో వ్రాసె. వెంకటకృష్ణశర్మచే

రచియింపబడి

స్వామీవిలాస ప్రాసయిటర్

మ. రా. రా. ౩౨

బి. రంగస్వామినాయుడు గారిచే

వారి స్వలియముద్రాక్షరశాలయందు

ప్రచురింపబడియె

1921.

[All rights reserved]

[Price 0-1-0]

వీ తి క

—:0:—

శ్రీపరమేశ్వరి యనుగ్రహము వల్లను పెద్దల యాశీర్వా
దమువల్లను-యిదివరకు నాచేరచింపఁబడి వెలుఱుంపఁబడిన
పాత్రములన్నియు భక్తిరససంబంధములగుట, కొందరునామి
త్రులు. మోహసంబధమగుశృంగారరసపద్యములవ్రాయ, నను
బురికొల్పు-“నొకా నొకఁడొకయుఁజలిని వలచి యానెనుసంబో
ధించెప్పినట్లు”గా వ్రాయఁబడినవి-కాన నిందలి లోపము
లఁబాటింపక నారమునుమాత్రము గ్రహించి-యచితముగన
చ్చవేయించి యిచ్చిన యుచారభినియగు మ॥ రా॥ రా॥ ౩౩
ది, రంగసామివాయుఁ గారిని జీరకాలము రక్షింపఁజేరక్షిం
చునటు ప్రార్థింప నెల్ల రసవనమునున వేడుచున్నాఁడ

ఇట్లు
గ్రంథకి ర్.

కం॥ శ్రీ రమణా యాపదమా

కేరికి రాసిక నీవయేలగులయున్

గారణభూతుండు నీడగు

గారబుసుతుండు మరుండు కావనచంద్రోశ్రీ

సీ॥ కయఁజూచు మందునాఁయ తోడిపని యేమి

యనికోపమాన కేమనుట యెట్లు

కాపాడ మందునా కానుటే నిటియంచుఁగినిసి

వేఁచోవ నే మనుటయెట్లు

మన్నింపు మండ నా మన్నించు కేమిటి కనిచా

టన్న నే మనుటయెట్లు

రతిఁజేల్చు మందునా రతిఁగోని న్యాయనిశ్చయ

టనే మనుటయెట్లు

గీ॥ ఇట్లు రెన్నాళ్ళులూరక నీప్పితమును

దెలియఁజేయక వగురింతు, నిక్కుతోచ

దేమిసేయుదు దైవమా, యెట్లులైన

సరియెఁతెలుపుదు సభియకు సనినయమున॥౨॥

సీ॥ మోముననుగయంచు మోచినిసుగయంచు

బలుకుల సుగయంచుఁజెలుపనిన్ను

ప్రేమించి మోహించి కామించినాడఁను

గడచనెగినములు కనికరమ్ము

నుంతగైననునీపు చూపునట్టలలేదు

మదనుండునాయెడ నడయుఁజయ్యె

ఇంకజాగుఁజేసితివేనినా ప్రాణమ్ము

నిలువఁబో వపకీ నిలుచునీకు॥

గీ॥ వీనిమదిసెంచి, దయయుంచి విషమశరని,
 నణచివేయుమ మధల నన్నాననిచ్చి,
 ప్రాణదాన మొనర్చిన భాగ్యమబ్బు,
 నామబ్రహ్మకల్ల నిజముగ నీదియగును ౩.

కం॥ కన్నులు తెరిచిననీవే!
 కన్నులు మూసిననునీవె కనబడుదువునా!
 యన్నుల మిన్నాదయనీ!
 కెన్నడు కలుగునొ కృతార్థ డెపుడౌదుకొకోర.

గీ॥ బలిమి జలిమిలేడు ప్రాప్తించుటలె, నీకు!
 గరుణవచ్చు పనుకఁగమలనేత్ర!
 మచ్చరమ్ములేదు మనచికి యనివిని!
 నావొలేదొనీవు నాగవేణి॥౪॥

కం॥ పలచుటచే నినుకమణీ!
 పలరాజున కగ్గపైన తాడను నాదొ!
 పలవంతదీర్చికావఁగ!
 పలయును దయఁదలంచి బాలవడిజాగేలా॥౫॥

కం॥ ముమ్మాటికి నినుకేడెడ!
 నమ్ముమునమ్మంగవచ్చు నాతోడుమనీ!
 కెమ్మావితోడు మరియా!
 కమ్మనివిలుకానితోడు కదియచె కలికీ॥౬॥

కం॥ రావే ముద్దులగుమ్మా!
 రావే బంగారుబొమ్మ రతనఁపు సొమ్మా!
 రావే జీవధనమ్మా!
 రావేరతిసేలుకొమ్మ, రతిదయనిమ్మా॥౭॥

- కం॥ ముద్దీయ యెంతగవేడిన|
 వద్దకురాఁదలఁపవైతి పలరాజేమో|
 తద్దయఁగారిం చెడునను|
 ముద్దయినా నివ్వరాదె మ్రొక్కదనీకు॥౯.
- కం॥ నీవే గతియనినెమ్మది|
 భావించిన నన్ను నీటఁబడిచచ్చెడిలా|
 గీవే నొసరించుటలెం|
 తేవింతగనున్న దియ్యదియె శాశ్వతమా॥౧౦.
- కం॥ నెయ్యారు లడుగ నేమియుఁ|
 దియ్యని యథరంబునొకటి తెరవాయమ్మా|
 అయ్యగిగో వదివేలని|
 తియ్యని 'బు కానివేధఁదీరిచి కొందు॥౧౧.
- కం॥ నీనవ్వుల నకులుకుల|
 నీనడకలనీదువగల నీపలుకులతీ|
 రేనన్నీగతి ఁజేసిన|
 వోనామకాసనీ వయోమఁగవలయు॥౧౨.
- గీ॥ ఎంతవేడి గాని నాయీప్పితమును|
 దీర్పఁదలఁచి యకున్నావు తెరవమిన్న|
 ఇంతకతినము నీవంటి యింతికుంట|
 చిత్రముగఁదోచె గతమునేఁజెప్పఁజాల॥౧౩.
- గీ॥ అట్టులేయోజనను నేయనప్పడతివ|
 తెలియఁగాన మ్యో నీయెదళిలయటంచు|
 గారణంబేమ నందువా కలతెరంగు|
 వినుముపెనుగొండ లటనిలచి నవిఁకాద॥౧౪.

కెం|| చినవేనాఁగు పలుకును|

గనవే సారస్యమెంత కలదోదానక|

మనవేనుఖముగ, ననుర|

చూనవే కొమ్మనవె కమ్మనా కమ్మవిక||౧౧|

కెం|| అఁ దితుండనొ, వినీతుండ|

నొ, తెలియంగనయ్యె నతివారీకుక|

సవి నయమునఁ జార్చించెద|

భవనీయక టాక్షమింత పరుపవెన్నా||౧౨|

గీ|| దిక్కినను న నిన్నాళ్ళు ప్రిపట్టె|

బట్టెగా నాయమేనాదు గుట్టెరింగి|

రట్ట సేయక కరుణనా చెట్టబట్టు|

పట్టకొమ్మన్ననీకాళ్ళు పట్టకొందు||౧౩|

కెం|| ముద్దోముద్దో యనినే|

ముద్దియ పలవించుచుండ ముద్దియ్యపయో|

ముద్దాపగ్గాముద్దా|

కెద్దానుతిమిట్టోనర్పగా గన్తుమెకా||౧౪|

కెం|| నామనకెకి ఁదులేలే|

దామానిని, దండమిడెద, దానునిశప్పుక|

నీమదినుంచకు మిఁకనై|

నామనుతెరి వానతిమ్మ నాకీవుడయక||౧౫|

కెం|| రాలవులేముత్తియములు|

రాలవులే రతనములును రమణీమణినీ|

కీలకముఁదెలియఁబలికిన|

రాలినసొక వేళనీవ బ్రదుకుదు నీరులక||౧౬|

కం॥ ప్రాయఁపుటింతిని కదెనీ।
 వేయనువున నొంటిఁగడుపు నేదినములనీ।
 ప్రాయముకాశ్వత మాటవే।
 పోయిన పిదకేమినుఖము బొందఁగవే॥౧౨॥

గీ॥ పుట్టినట్టులె యుండియుఁబువ్వఁబోడి।
 సోయ గమ్మనఁజక్కని చుక్కవీవు।
 పెట్టఁగినట్టి భూషణుపెట్టుచిసె।
 నెట్టఁబందునొ నుండరియెవరికెక్క॥౧౩॥

క॥ వెన్నెల రాత్రులు మరిచతి।
 యన్నకొ ప్రబలెడి దిశం॥ లోకప్రాశం
 బన్నియు సమకూరినాటల్।
 చన్నెయొంటిరిగఁబడి క్రమఁడ నుముఖే॥౧౪॥

కం॥ ప్రార్థము కాబోలును।
 నారీలేకున్న నెమట ననవిల్చినిసం।
 చారమునఁగెనీ మెలనెడి।
 వారలఁజూచుచును కేయకబడియుండు వెలుగుల్॥౧౫॥

కం॥ యేయనువున ననునొంచెద।
 నాయనువున నీవువెతల నందెదుకానక॥
 నాథును రంటఁగనీయకు।
 నీయగచ్చాటేచునాడ నేక నెలంఠా॥౧౬॥

శ్రీ అఖిలజీవుల కాధాన మైనయట్టి
 యన్నమేనేడు హితవుకాదయ్యెనన్న!
 వితరమయ్యెది సరిపడునింతమీద!
 నింతకాజెంపు మతయు నెరుకపడును ౧౬.

కం॥ నేనేనీవను కొనుకపు!
 దేవామయవృత్తి గెదినానై!
 నా సనెటు కనుగొనా!
 పెరిగెనాచువాడెప్పటికొక్కే ౧౭.

కం॥ మనుసేనుండి విని
 వనితాకన రోమవీర్య యనుదీని!
 నా నామము నీయప్పను!
 గొనువారలుచూడనన్నుగోరి తెరు కువీ॥౧౮

కం॥ మరుడును వాలనిలగి!
 బురువడినను నొంచుటెల్ల నొకయెత్తెని!
 కిరపగు మర్మమొకటై!
 కరముభగము నయ్యెడలె ముగనోటాగా ౧౯

కం॥ వ్రాణమే పోవనున్నపుడేణనయస!
 మానమునకెవ్వడాకించు మనవినుము!
 నేనునేగాను నిజముగ నేనుచురని!
 చేతికొప్పు నకడేమిచేయు నొకకకరిం.

౬౦ ఇంతీయొకగతివీచను।

బొత్తిని శంటితినిగాద పరికింపుమను।

ఘృంతయ నెరిగిలియెంగితె।

ఐంతమువలదేలి నొనుమ భావజాకేళి॥౩౦.

౬౦। బుధురపు ముద్ధంతయి।

చెలువారుచినిచ్చెనింకచెలగుచునీవే।

వలెననియిద్దొసంగినచో॥

గలిగెను సుచిట్టివనుచుగలరాబలుక॥౩౧.

గీ॥ రెండుచక్రములను రెండుచేతులకిచ్చి।

చక్రమొకటిపట్టి చక్రికన్న।

మిన్నచోనావు నన్నుసాహనురాల।

చిమ్మల చక్రమ్ముచిమ్మలశేల్లు॥౩౩.

కం॥ బలివిద సుకలకొలికి।

పలుకుల చెలి నేలునలుక పంచికనుక॥

గలకాలము ౧౦గళ॥

ముల్కైపులగళను శేర్లముక్క మటంచుక॥౩౪॥

౪౪ శి జెయక

అం ౨౨

—: సా ర ము :—

—

చం॥ తలఁపఁగు లాంగనారతి సుఖద్రవ
మేమి నుభవే వేళ్యో!
గలయుట ద్రవ్యహానికిని గాత్రమింతయి!
సంజి గొండయిం!
తులయెడఁబొందులన్ననతి దూవ్యమగు!
అహయత్న లభ్యతక!
దలకొనునశ్యభమల రతంబెరతంబు!
జగన్నుతంబుగక! చంద్రుండ!

కం॥ మంగళకర, సిరిసర, శీరి!
రంగా, బీ. రంగసామి రహి నాశ్యమునక!
రంగా కంగాగమదో!
సంగలవన్నించి, నిన్నుసన్నుతిశీతలాశీరి!

చం॥ తిరుపతి వేంకటేశ్వరుల దిక్కినమ్మి!
భజించు పుణ్యదేశ!
దిరుపతివేంకటేశ కవిధీరులనాస్త!
యజించు భక్తదేశ!
హరిహరభాతలేమరక యక్కర!
శేషగదంబగొల్తురా!
అంతరిక్షమన్ననకు వచ్చినవాడను!
శేషగదంబగొల్తురా!

—ప్రకటన—

శ్రీచాడేశ్వరులు (సంవత్సర చరిత్ర--పద్య కావ్యము)
చల రు. 0—8—0

శ్రీచాడమాంబ (ఖడ్గములు, దండకములు)
రు. 0—1—0

శ్రీకెండ్లిమాతరు (చాలికలకు ముఖ్యము)
రు. 0—0—0

శ్రీవేంకటకృష్ణుడు (భక్తి-సపద్యములు)
రు. 0—8—0

శ్రీ-కలపు (శృంగారపద్యములు) రు. 0—1—0

వలయుచారు:—మః కాశ్రికై శ్చే కొత్త పల్లె-సంజాం
డప్పగారు పెన్ననరు అంతపురం
(అనివాయుడగుతా)

నోటు:—పైపాత్తములన్నియు నొకేతూరి కొనువారలకు
రు. 1—0—0 మూత్రమే:—

అంధ్రభాషాభిమానులారా?

ఇతను కొన్ని జాతికములు రయారైనవి ముద్రింతువలసి
యొన్నవి అందఱును శక్తివంచనలేక ధన సహాయములేక
పాత్తములన్నియు తెలువడం నట్లానర్పి పుణ్యమును గీర్తిని
కొండెల్ల బాధి చుచున్నామైతరా.

మన్నవకు వచ్చినవాడను.

చిడకాగి

10936

